

92

1549. Κώδικας Μιχαήλ Μαρά, νοταρίου Χάνδακα Κρήτης (κατ. 149 Α').
 Μ. Δ ρ α κ ά κ η ς (έκδ.), *Μιχαήλ Μαράς, νοτάριος Χάνδακα. Κατά-
 στιχο 149 [16/1-30/3 /1549], τ. Α', Ήράκλειο 2004, σ. 3-363, αρ.
 1-389.*

ΠΩΛΗΣΗ ΖΩΟΥ

1549, 28 Ιανουαρίου

«... Έστοντα καὶ ἐγὼ Κωνσταντῆς Φασουλᾶς τοῦ ποτὲ κυρ-Νικολό, ἀπὸ τὸ χωρίον Βοῦταις, νὰ ἔχα ἀγοράσει ἀπὸ σένα τὸν μαῖιστρο-Κωνσταντῆ Τουβλινόν, ραῦτη, μίαν γαδάραν χελιά, ὡσὰν φένηται μὲ ἰνστρουμέντο διὰ τούτου τοῦ νοταρίου, τὴν ὁποίαν σοὺ ἔχα στρέψη καὶ τὴν σήμερον ἐξανασηβαστίκαμεν καὶ ἐξανάδωκός μου τὴν τὴν λεγομένην γαδάραν καὶ ἐπαράλαβά τὴν ἀπὸ σένα καθὼς εὐρίσκεται, μὲ ὅλα τῆς τὰ ντεφέτα καὶ ἐσυμβιβάστημεν νὰ ἔναι τὸ πρέζιον τῆς ὁδὸς ὑπέρπυρα μὲ καὶ ἔχω σου δίδοντα ἕως τὴν σήμερον ὑπέρπυρα εἴκοσι πέντε, ὅπου σοὺ ἀπομένω ρέστος σοὺ τοῦ λεγομένου Τουρλινού ἄλλα ὑπέρπυρα εἴκοσι ἕνα, τὸ ὁποῖον ρέστος νὰ ἔμαι κρατημένος νὰ σοὺ τὸ πληρόσω ἕως ὅλον τὸν Αὔγουστον, τὸν πρῶτον ἐρχόμενον ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλοτρόπως νὰ τὰ σκοδέρης ἀπὸ μένα καὶ ἀπὸ τὰ καλὰ μου διὰ τοῦ γαστάδου ἀπάνω εἰς τὰς ἐξόδους μου, χωρὶς ἐναντίον, δίδοντά σου ἐξουσίαν νὰ σοτοσκοριβέρης τοῦτο τὸ ἰνστρουμέντο ἀπὸ τὸν ἐκλαμπρότατον αὐθέντιν δούκα ἀπὸ δᾶ, διὰ νὰ ἔναι ἔτιμον εἰς τὸ λεγόμενον τέρμεν νὰ πληρώναισε ...».

ΑΙΡΕΤΟΚΡΙΣΙΑ (ΣΥΝΥΠΟΣΧΕΤΙΚΟ)

1549, 28 Ιανουαρίου

«... Φανερόν κάμνω ἐγὼ Ἀνδρέας Κουρμουλήσης, καραβοκύρης, τοῦ ποτὲ κυρ-Χριστό-δουλου, ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ Φίλιππος Μπὸς τοῦ ποτὲ κυρ-Μπερτῆ, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, οἰκοῦντες εἰς τὸ Ἐξώπορτον τοῦ Χανδάκου τῆς Κρήτης, ὅτι κομπομετερίζωμένα καὶ εἰς τὸν παπᾶ κυρ-Κωνσταντῖνον Θεόγνωστον καὶ εἰς τὸν κυρ-Νικολὸ Σπανόπουλον, λεγόμενον Σφακιώτιν, ὡσὰν ἐδικοί μας κροϊτάδες, ἄρμπιτροι ἄρμπιτρατόροι καὶ φύλλοι οἰγαπιμένοι, δίδοντα αὐτῶν πληρεστάτην δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ντε ντίτο ἐντε φάτο, κατὰ τῶν Βένετων, νὰ μὴν ἔχη ἀπελατζίον νὰ δοῦν, νὰ ἀκούσων, νὰ ζαμηνάρουν, νὰ κοντονάρουν, νὰ πολβέρουν, νὰ σετεντζιάρουν τὴν διαφοράν μας ὅπου ἐσιγίρισεν εἰς ἐμᾶς, ἢ ὁποία ἔναι ὁδὸς τὸ ἰντερέσον, ὅβερ διάφορον, ὅπου γιρεύγω ἐγὼ ὁ ρηθεὶς Φίλιππος νὰ μοῦ δώσης ἐσὺ ὁ ... διὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ διαφοράν μας εἰς πᾶσα λογαριασμόν καὶ ἀφορμὴν οἱ λεγόμενοί μας κροϊτὲς νὰ ντιφινήρουν ἕως ἡμέραις τρεῖς πρῶταις ἐρχόμεναι καὶ ὅ,τι αὐτοὶ ἐθέλασαι κόψη, θέσει, σετεντζιάρουν καὶ κοντονάρουν, ντε ντίτο ἐντεφάτο ἵναπιλάμπιλε, ἥτις ἡμεῖς αἱ μερίδαις ὁμπρόσθως, ὡσὰν νὰ λήπωμεν, ὁρισμένοι, ἢ ἄριστοι, σκόλαις ἢ καματεραῖς, προμετέρωμεν μὲ τὰ μέρη μας νὰ κρατοῦμεν παντοτινᾶ φέρμο καὶ στέραιον καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἀπελάρουμεν κόντρα εἰς ἐκίνω, ἀπάνω εἰς πένα δουκάτα κέ, διὰ τὰ φουσάδα τῆς αὐθεντίας μας καὶ ἢ σετέντζια εἰς τὴν δύναμίν τῆς ...».

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΤΥΡΙΟΥ

1549, 12 Φεβρουαρίου

«... ἢ Ὁμολογῶ ἐγὼ Μανόλις Σεργῆς τοῦ ποτὲ Γεώργη ἀπὸ τὸ χωρίον Βουλισμένη τῶν Καρῶν, ὅτι ἔλαβα σήμερον ἀπὸ σένα τὸν μαῖστρο-Γεώργι Μιχαηλόπουλο, τζαγγάρη, ὑπέρπυρα ὀκτῶ, ἤγουν ἡ, διὰ ἀραβωνα, διὰ να ἴμαι κρατημένος ἀπὸ μέσα τῶν ἡμερῶν τούτης τῆς Πασχαλιᾶς νὰ σοῦ φέρω μὲ ταῖς ἐξοδαῖς μου ἐδῶ εἰς τὴν χῶραν, μιζήθραν χλορῇ ἓνα γομάρι, ἀρεσκούμενην σου, εἰς πρέζιον σόλδια τέσσερα τὴν λύτρα. Καὶ ἂ δὲν σοῦ ἀτεντέρω νὰ ἐμπορῆς νὰ ἀγωράζεις ἄλλην τόσην μιζήθραν, τὴν ἀκριβότερην, εἰς πᾶσα ἰντάνω ἰντερέσον μου καὶ ταῦτα νὰ σκοδάρεις ἀπὸ μένα καὶ ἀπὸ τὰ καλά μου διὰ τοῦ γαστάλδω ἀπάνω εἰς τὰς ἐξόδους μου, χωρὶς ἐναντίον ...».

ΥΠΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΦΟΡΟΥ

1549, 19 Φεβρουαρίου

«... ἢ Ὁμολογῶ ἐγὼ Βιτζέντζος Σκλέντζας τοῦ ποτὲ Γεώργι, οἰκῶν εἰς τὸ Ἐξώπορτον τοῦ Χανδάκου τῆς Κρήτης, ὡσὰν γοβερναδῶρος τοῦ ντάτζιον τῆς σπίνας τοῦ χρόνου αἰμῆ, ντατζέρης ὁ υἱός μου ὁ κυρ-Ιερώνυμος, ὅτι δίδω καὶ πακτόνω ἐσένα τοῦ κυρ-Μαννούσω Μουρτάτω τοῦ ποτὲ κυρ-Νικολό, πρεζέντε καὶ κοτέντος καὶ παραλαμπάνεις τὸ ντάντζιον τῆς σπήνας τοῦ χωρίου Κατζαμπᾶ κατὰ πῶς πακτόνεται πάντα διὰ ὅλον τὸν λεγόμενον χρόνον αἰμῆ, διὰ τὸν ὁποῖον νὰ ἴσε κρατημένος νὰ μοῦ δώσης ὅλα δουκάτα κορέντε μὴ, ἤγουν δουκάτα κορέντε σαράντα ὀκτῶ σὲ μαῦρη μονέδα, εἰς ταῖς τέσσερης πᾶγες, ταῖς κονσουέταις, ὅποῦ θὲ νὰ τὰ δίδω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Κάμεραν τότε νὰ μοῦ τὰ δίδεις, εἰς πᾶσα πᾶγα νὰ μοῦ δίδεις δουκάτα κορέντε δώδεκα καὶ ὅταν καντζέρης νὰ πληρώνεις καὶ τὴν πένα τῆς Κάμερας, γρώσω εἰς τὸ ὑπέρπυρον, νὰ τὰ σκοδέρω ἀπὸ σένα καὶ ἀπὸ τὰ καλά σου μὲ τὴν στράταν τῆς Κάμερας ἀπάνω εἰς τὰς ἐξόδους σου, χωρὶς ἐναντίον, βάνοντα καὶ διὰ πένα ὑπέρπυρα ν' διὰ τὰ φουσάδα τῆς αὐθεντίας μας καὶ ἡ γραφὴ αὕτη εἰς τὴν δύναμίν της. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐγὼ ὁ ρηθεὶς Μανούσος Μουρτάτος πρεζέντε καὶ κοτέντος εἰς ὅλα τὰ ἄνωθεν ...».

93

1549. Κώδικας Μιχαήλ Μαρά, νοταρίου Χάνδακα (κατ. 149 Β').

Τόνια Μαρμαρέλη, Μ. Δρακάκης (εκδ.), *Μιχαήλ Μαράς, νοτάριος Χάνδακα, Κατάστιχο 149 [1/4-28/6 /1549]*, τ. Β', Ηράκλειο 2005, σ. 3-322, αρ. 1-324.

94

1549. Κώδικας Μιχαήλ Μαρά, νοταρίου Χάνδακα (κατ. 149 Γ').

Τόνια Μαρμαρέλη, Μ. Δρακάκης (εκδ.), *Μιχαήλ Μαράς, νοτάριος Χάνδακα, Κατάστιχο 149 [1/7-28/9 /1549]*, τ. Γ', Ηράκλειο 2006, σ. 3-334, αρ. 1-349.

